

men fortsat er ansat - blot under ændrede vilkår.

Hver eneste dag er der medarbejdere, som skifter ansættelsesvilkår. Der er ofte tale om, at virksomheden udbetaler et ekstra beløb i den forbindelse. For alle disse folk må der være stor interesse for at få adgang til at benytte samme regler som Combustmedarbejderne. Selv om de pågældende ikke forlader virksomheden, vil de gerne beskattes efter de lempelige regler om fratrædelsesgodtgørelse ligesom i Combussagen.

Normal og god lovgivningspraksis såvel som skattelovspraksis er, at ingen skal kunne forskelsbehandles, hvis de i øvrigt er i samme situation. »Combustløsningen« har brudt groft med dette princip.

Svar (15/6 99)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Der henvises til mit svar på spørgsmål S 2343. Af det fremgår, at der er en særlig baggrund for den udtrykkelige lovhjemmel i form af en tekst-anmærkning, der er blevet tilvejebragt vedrørende beskatning i Combussagen, og at man ikke kan forvente, at jeg i andre sager vil søge tilsvarende lovgivning gennemført.

Jeg nævner også dér, at ministeriet er i gang med overvejelser omkring reglerne om beskatning af fratrædelsesgodtgørelser. Det sker i lyset af, at Skatteretsrådet har taget emnet op og vil behandle det i en redegørelse, som, efter hvad jeg har fået oplyst, snart udkommer.

Spm. nr. S 2374

Til skatteministeren (11/6 99) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, om der blandt de rådgivere, ministeren benyttede før valget af skatteløsningen for Combustmedarbejderne, var enighed om, at metoden er lovmedholdelig i forhold til øvrige gældende regler?«

Begrundelse

I forbindelse med at en række tjenestemænd ved Combust ændrede ansættelsesforhold, blev der udbetalt en hel årsløn. Ministeren afslog i første

omgang at tillade lempelig beskatning af denne årsløn. Men da man fra Trafikministeriet havde lovet tjenestemændene, at de skulle slippe billigt i skat, fik ministeren indført en tekstanmærkning på FFL 99, hvorefter den ekstra årsløn nu pludselig kunne beskattes lempeligt efter reglerne om fratrædelsesgodtgørelse. Det til trods for, at de pågældende netop ikke er fratrukket, men fortsat er ansat - blot under ændrede vilkår.

Det er normal praksis, at ministeren indhenter juridisk rådgivning forud for beslutninger af denne art. Spørgeren er interesseret i at få kendskab til, om disse rådgivere alle var enige om, at den anvendte metode er medholdelig i forhold til EU-retten, øvrig dansk lovgivning osv.

Normal og god lovgivningspraksis såvel som skattelovspraksis er, at ingen skal kunne forskelsbehandles, hvis de i øvrigt er i samme situation. »Combustløsningen« har brudt groft med dette princip.

Svar (15/6 99)

Skatteministeren (Ole Stavad):

I sin begrundelse anfører spørgeren bl.a.: »Det er normal praksis, at ministeren indhenter juridisk rådgivning forud for beslutninger af denne art. Spørgeren er interesseret i at få kendskab til, om disse rådgivere alle var enige om, at den anvendte metode er medholdelig i forhold til EU-retten, øvrig dansk lovgivning osv.«

Det beror imidlertid på en misforståelse, hvis spørgeren er af den opfattelse, at det er almindeligt at indhente rådgivning uden for ministerierne. På skattelovgivningens område gives rådgivningen af Skatteministeriet, som i det omfang, hvori det skønnes nødvendigt, indhenter bistand hos andre ministerier.

Om den nærmere baggrund for sagen og for dennes forløb henvises til svaret på S 2343. Af dette fremgår, at tekstanmærkningen er vedtaget af Folketinget som en del af Finansloven, og at den herefter indgår i den danske skattelovgivning på linje med al anden skattelovgivning fra Folketinget. Det fremgår også, at der på ingen måde er tale om en usædvanlig fremgangsmåde.

Om forholdet til EU-retten henvises til svaret på S 2372, hvoraf fremgår, at der ikke er tale om nogen overtrædelse af EUs konkurrenceregler.